

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 27 juli 2020
(OR. en)

9950/20

**Interinstitutionellt ärende:
2020/0156 (COD)**

EF 176
ECOFIN 677
SURE 14
CCG 33
CODEC 692

FÖRSLAG

från: Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens
generalsekreterare

inkom den: 27 juli 2020

till: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska
unionens råd

Komm. dok. nr: COM(2020) 283 final

Ärende: Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING
om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller anpassningar av
ramverket för värdepapperisering för att stödja den ekonomiska
återhämtningen efter covid-19-pandemin

För delegationerna bifogas dokument – COM(2020) 283 final.

Bilaga: COM(2020) 283 final

Bryssel den 24.7.2020
COM(2020) 283 final

2020/0156 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller anpassningar av ramverket för värdepapperisering för att stödja den ekonomiska återhämtningen efter covid-19-pandemin

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2020) 120}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Tillsynsramverket för kreditinstitut som är verksamma i unionen fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013¹ (nedan kallad *CRR*) i förening med direktiv 2013/36/EU² (nedan kallat *CRD*). *CRR* och *CRD* antogs efter finanskrisen 2008–2009 för att stärka motståndskraften hos institut som är verksamma inom EU:s finanssektor och är till största delen baserade på de globala standarder som överenskommit med EU:s internationella partner, i synnerhet Baselkommittén för banktillsyn (nedan kallad *Baselkommittén*).

CRR har senare flera gånger ändrats för att åtgärda brister i tillsynsramverket och att införliva en del utestående delar av den globala reform av finansiella tjänster som krävs för att säkerställa institutens motståndskraft. En omgång ändringar, som ingick i förordning (EU) 2017/2401³, införlivade det reviderade ramverk för värdepapperisering som antogs av Baselkommittén i december 2014⁴ (nedan kallat *de reviderade Baselreglerna*). Syftet med de reviderade Baselreglerna var att göra de då gällande lagstadgade kapitalkraven mindre komplicerade, att spegla riskerna i värdepapperiseringspositioner på ett bättre sätt och att låta instituten fastställa sina kapitalkrav med hjälp av egna beräkningar och information som de har tillgång till och därmed i mindre grad förlita sig på externa kreditbetyg.

För att främja utvecklingen av en värdepapperiseringsmarknad av hög kvalitet i EU som baseras på sund praxis medförde förordning (EU) 2017/2401 även ändringar som leder till en mer riskkänslig regleringsmässig behandling av enkla, transparenta och standardiserade värdepapperiseringar (STS) som är i linje med standarderna för den alternativa kapitalbehandlingen av ”enkla, transparenta och jämförbara” värdepapperiseringar som Baselkommittén offentliggjorde i juli 2016⁵. Godtagbarhetskriterierna för STS-värdepapperiseringar fastställs i förordning (EU) 2017/2402⁶, som även föreskriver ett antal gemensamma krav beträffande bibehållande av risk, *due diligence* och offentliggörande för alla finanstjänstesektorer.

Den allvarliga ekonomiska chock som orsakats av covid-19-pandemin och de exceptionella åtgärderna för att begränsa pandemins spridning får långtgående effekter på ekonomin.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2401 av den 12 december 2017 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag (EUT L 347, 28.12.2017, s. 1)

⁴ <http://www.bis.org/bcbs/publ/d303.pdf>

⁵ <https://www.bis.org/bcbs/publ/d374.pdf>

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 347, 28.12.2017, s. 35).

Företagen drabbas av avbrott i försörjningskedjor, tillfälliga nedstängningar och minskad efterfrågan, medan hushållen ställs inför arbetslöshet och lägre inkomster. Offentliga myndigheter på unions- och medlemsstatsnivå har vidtagit beslutsamma åtgärder för att hjälpa hushåll och solventa företag att klara av denna allvarliga men tillfälliga nedgång i ekonomisk aktivitet och den likviditetsbrist som den orsakar. Tack vare de reformer som genomfördes efter finanskrisen 2008 är kreditinstituten i dag välkapitaliserade och mycket mer motståndskraftiga än de var 2008. De kan därför spela en nyckelroll när det gäller att hantera den ekonomiska chock som orsakas av covid-19-pandemin. Osäkerheten om hur snabbt den ekonomiska aktiviteten kommer att återhämta sig kommer dock oundvikligen att få effekter för banksektorn, bl.a. genom den ökning av mängden nödlidande lån som är att vänta på grund av den djupa recession som blir följden av covid-19-krisen.

Värdepapperisering kan spela en viktig roll för att förbättra institutens kapacitet att stötta den ekonomiska återhämtningen och ge dem ett effektivt verktyg för finansiering och riskspridning. Det är därför mycket viktigt för den ekonomiska återhämtningen efter covid-19-pandemin att stärka denna roll och hjälpa instituten att förmedla tillräckligt med kapital till den reala ekonomin. Med utgångspunkt främst i det arbete som EBA gjort på senare tid kan detta uppnås genom tre riktade ändringar för att öka den samlade riskkänsligheten i EU:s ramverk för värdepapperisering, vilket skulle göra värdepapperisering mer ekonomiskt lönsamt för instituten inom ett tillsynsramverk som är tillräckligt starkt för att skydda EU:s finansiella stabilitet.

Det är för det första nödvändigt att föreskriva en mer riskkänslig behandling av STS-värdepapperisering i balansräkningen på det sätt som EBA rekommenderar i sin rapport om STS-ramverket för syntetisk värdepapperisering⁷. På grundval av en omfattande analys av utveckling och trender på EU-marknaden för syntetisk värdepapperisering i balansräkningen samt historiska uppgifter om fallissemang och förluster avseende syntetiska transaktioner rekommenderar rapporten att det inrättas ett tvärsektorielt EU-ramverk för STS-värdepapperisering i balansräkningen som bara gäller syntetisk värdepapperisering i balansräkningen och baseras på ett antal gemensamma godtagbarhetskriterier. Rapporten rekommenderar även en riktad differentierad tillsynsbehandling när det gäller exponeringar som utgör STS-värdepapperiseringar i balansräkningen som framför allt tar hänsyn till att agent- och modellrisken är lägre jämfört med syntetiska värdepapperiseringar i balansräkningen som inte är STS-värdepapperiseringar.

Det råder också allmän enighet om att tillsynsbehandlingen måste anpassas för att ytterligare uppmuntra instituten att bära kostnaderna för att uppfylla STS-kriterierna när de strukturerar värdepapperiseringstransaktionerna.

Det är för det andra nödvändigt att undanröja de begränsningar som finns i det nuvarande ramverket när det gäller värdepapperisering av nödlidande exponeringar. I EBA:s yttrande 2019/13 om den regleringsmässiga behandlingen av värdepapperiseringar av nödlidande exponeringar⁸ framhålls att det nuvarande ramverket inte tar hänsyn till de särskilda kännetecknen hos värdepapperisering av nödlidande exponeringar, vilket leder till alltför höga kapitalkrav för denna exponeringskategori, i synnerhet enligt den interna kreditvärderingsmetoden för värdepapperisering (SEC-IRBA) och schablonmetoden (SEC-SA). Att ramverket är överdrivet försiktigt beror på att det utformades enbart med hänsyn till de specifika riskdrivarna för presterande lån. Det föreslås därför att behandlingen av värdepapperiseringar av nödlidande exponeringar ska ändras och en enkel och tillräckligt strikt metod föreskrivas där en schablonmässig riskvikt på 100 % tillämpas på den högst

⁷ EBA/OP/2020/07 av den 6 maj 2020.

⁸ EBA/OP/2019/13 av den 23 oktober 2019.

rangordnade tranchen av traditionella värdepapperiseringar av nödlidande exponeringar och ett riskviktsgolvtillämpas på 100 % tillämpas på alla andra trancher av både traditionella och syntetiska värdepapperiseringar i balansräkningen av nödlidande exponeringar som fortfarande omfattas av det allmänna regelverket för beräkning av riskvägda exponeringar. Den föreslagna behandlingen stämmer överens med huvudinslagen i den metod som Baselkommittén för närvarande håller på att fastställa.

För det tredje föreslås en ändring av artikel 249.3 för att införa ytterligare ett godtagbarhetskriterium för erkännande av obetalt kreditriskskydd för institut som beräknar sina kapitalkrav för värdepapperiseringsexponeringar med hjälp av schablonmetoden. Genom ändringen införs närmare bestämt ett minimikrav på kreditvärdighet för nästan alla⁹ typer av tillhandahållare av obetalt kreditriskskydd, inklusive stater. Denna bestämmelse förefaller vara oförenlig med de allmänna reglerna om kreditriskreducering i CRR och med den förordningens syften, men även med de nya internationella standarder som fastställs genom de reviderade Basel III-reglerna, där ett minimikrav på kreditvärdighet införs enbart för ett begränsat antal tillhandahållare av kreditriskskydd när det gäller värdepapperiseringsexponeringar. Denna ändring kommer att göra nationella offentliga garantiprogram för att hjälpa institut att värdepapperisera nödlidande exponeringar efter covid-19-pandemin mer verkningsfulla.

Dessa föreslagna ändringar kommer tillsammans med de föreslagna ändringarna av förordning (EU) 2017/2402 att göra det möjligt för institut att bibehålla en hög utlåningsvolym till ekonomin under de kommande månaderna och på så sätt väsentligen bidra till att dämpa störningarna till följd av covid-19-krisen.

Därmed kommer ändringarna, jämfört med dagens regelverk, att göra värdepapperisering till ett viktigare verktyg som instituten kan använda för att bibehålla eller till och med öka sin utlåningskapacitet på två sätt:

- Genom att göra det lättare att använda värdepapperisering för att lyfta bort nödlidande exponeringar som kan förväntas öka efter krisen. På så sätt kommer instituten bättre kunna sprida risken till andra finansiella aktörer och i sista hand minska de begränsningar till följd av lagstadgade kapitalkrav som en stor volym nödlidande exponeringar ger upphov till, utan att göra avkall på de högt ställda tillsynsstandarderna.
- Genom att införa en mer riskkänslig behandling av den högst rangordnade tranch som innehas av det institut som är originator i fråga om STS-värdepapperisering i balansräkningen. Som många intressenter har påpekat skulle det inte vara tillräckligt att vidareutveckla godtagbarhetskriterierna för STS för att göra det ekonomiskt lönsamt att uppfylla dessa kriterier om införandet av nya kriterier inte åtföljs av en mer riskkänslig tillsynsbehandling när det gäller kapitalkrav som tar bättre hänsyn till sådana värdepapperiseringars särdrag.

Den mer riskkänsliga behandlingen av värdepapperiseringar av nödlidande exponeringar och av den högst rangordnade tranchen av STS-värdepapperiseringar i balansräkningen fastställs i föreliggande förslag, medan godtagbarhetskriterierna för den sistnämnda typen av värdepapperisering och andra tvärssektoriella bestämmelser fastställs i förordning (EU) 2017/2402.

⁹ Det enda undantaget är centrala motparter.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Genom förslaget införs ändringar av gällande lagstiftning. Ändringarna är helt förenliga med befintliga bestämmelser om tillsyns krav för institut och tillsyn av dessa, samt med EBA:s yttrande om den regleringsmässiga behandlingen av nödlidande exponeringar, EBA:s rapport om STS-ramverket för syntetisk värdepapperisering, kommissionens förslag om ändring av förordning (EU) 2017/2402, som antas samtidigt som föreliggande förslag, och slutrapporten från högnivåforumet om kapitalmarknadsunionen med en ny vision för Europas kapitalmarknader¹⁰.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Detta förslag ingår i kommissionens bredare svar på covid-19-pandemin. Det är avgörande för att säkerställa att de åtgärder som vidtas av medlemsstaterna, kommissionen och Europeiska centralbanken är effektiva. Det är också helt i linje med det meddelande från kommissionen om de ekonomiska aspekterna av covid-19-krisen som utfärdades den 13 mars 2020¹¹, det meddelande om ett ekonomiskt paket mot covid-19-krisen och om att utnyttja varje tillgänglig euro som utfärdades den 2 april 2020¹², meddelandet *EU vid ett vägs käl – bygga upp och bygga nytt för nästa generation*¹³, det tolkningsmeddelande om tillämpningen av regelverken för redovisning och tillsyn för att underlätta bankernas utlåning i EU¹⁴ som utfärdades den 28 april 2020 och förordning (EU) 2020/873¹⁵.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORCIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Förslaget grundar sig på artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), dvs. samma rättsliga grund som den lagstiftningsakt som ändras.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

De mål som eftersträvas med de planerade ändringarna, nämligen att maximera institutens kapacitet att låna ut och absorbera förluster i samband med covid-19-pandemin samtidigt som det säkerställs att de är fortsatt motståndskraftiga, kan uppnås bättre på unionsnivå snarare än genom olika nationella initiativ, eftersom ändringarna innebär justeringar av befintliga unionsregler som svar på covid-19-pandemin. Problemen och de bakomliggande orsakerna är desamma i alla medlemsstater. Om unionen inte vidtar några åtgärder skulle det befintliga

¹⁰ https://ec.europa.eu/info/files/200610-cmu-high-level-forum-final-report_en

¹¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska centralbanken, Europeiska investeringsbanken och eurogruppen: *Samordnad ekonomisk reaktion på Covid-19-utbrottet*, COM(2020) 112 final, 13.3.2020.

¹² Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt regionkommittén: *Insatser mot coronaviruset – Utnyttja varje tillgänglig euro på alla sätt som går för att skydda liv och försörjning*, COM(2020) 143 final, 2.4.2020.

¹³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: *EU vid ett vägs käl – bygga upp och bygga nytt för nästa generation*, (COM(2020) 456 final) 27.5.2020.

¹⁴ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet: Kommissionens tolkningsmeddelande om tillämpningen av regelverken för redovisning och tillsyn för att underlätta bankernas utlåning i EU – *Stöd till företag och hushåll under covid-19-pandemin*, COM(2020) 169 final, 28.4.2020.

¹⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/873 av den 24 juni 2020 om ändring av förordningarna (EU) nr 575/2013 och (EU) 2019/876 vad gäller vissa anpassningar mot bakgrund av covid-19-pandemin (EUT L 204, 26.6.2020, s. 4).

regelverket vara mindre effektivt när det gäller att stödja de olika åtgärder som vidtas av offentliga myndigheter på både unionsnivå och nationell nivå och i mindre grad ta hänsyn till de exceptionella problemen på marknaden.

Medlemsstaternas möjlighet att anta nationella åtgärder är begränsad, eftersom CRR redan reglerar dessa frågor, och förändringar på nationell nivå skulle strida mot gällande unionsrätt. Om unionen upphörde med att reglera dessa aspekter skulle den inre marknaden för banktjänster bli föremål för olika regelverk, vilket skulle leda till fragmentering och undergräva det nyligen inrättade enhetliga regelverket på detta område.

- **Proportionalitetsprincipen**

Denna unionsåtgärd är nödvändig för att uppnå målet att maximera institutens kapacitet att låna ut och absorbera förluster som är en följd av covid-19-pandemin men samtidigt bevara ett enhetligt tillsynsregelverk. De föreslagna ändringarna gäller bara vissa bestämmelser i unionens tillsynsregelverk för institut som uteslutande inriktar sig på åtgärder för att säkerställa återhämtning från den nuvarande covid-19-pandemin. De föreslagna ändringarna är dessutom begränsade till frågor som inte kan behandlas inom ramen för det befintliga handlingsutrymmet enligt de nuvarande reglerna.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Detta förslag åtföljs inte av en separat konsekvensbedömning. Med tanke på det brådskande behovet av åtgärder för att stötta återhämtningen efter den kris på finansmarknader och i den reala ekonomin som är en följd av covid-19-pandemin har konsekvensbedömningen ersatts med en lönsamhetsanalys som ingår i det arbetsdokument som ligger till grund för åtgärdspaketet för kapitalmarknadernas återhämtning. Det bygger också till stor del på det förberedande arbete som utförts av EBA. Effekterna av de åtgärder som ändras genom detta förslag har dessutom analyserats i de konsekvensbedömningar som gjordes för förordning (EU) 2017/2401. Förslaget syftar i första hand till att finjustera kalibreringen av kapitalkrav avseende exponeringar i form av STS-värdepapperiseringar i balansräkningen och exponeringar mot värdepapperiseringar av nödlidande exponeringar.

De föreslagna ändringarna skulle få en begränsad inverkan på den administrativa bördan för instituten och på deras kostnader för att anpassa sin interna verksamhet, vilka bör uppvägas av nyttan i form av tillgängligt kapital. De föreslagna ändringarna gäller bestämmelser som gör det möjligt för institut att använda förmånligare behandling, utan att tvinga dem till detta.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget kommer sannolikt inte att ha någon direkt inverkan på rättigheterna enligt Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget har inga budgetkonsekvenser för unionens institutioner.

5. ÖVRIGA INSLAG

(a) Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget

(1) Undanröjande av regelhinder för värdepapperisering av nödlidande exponeringar

Unionens nuvarande ramverk för värdepapperisering är utformat för att ta hänsyn till de vanligaste inslagen i typiska värdepapperiseringstransaktioner, dvs. värdepapperiseringar med en underliggande grupp presterande lån. Det nuvarande ramverket för värdepapperisering använder närmare bestämt kreditrisken i de värdepapperiserade exponeringar som huvudfaktor och korrigerar samtidigt för ”icke-neutralitets”-faktorer för att ta hänsyn till de agent- och modellrisker som är typiska för värdepapperiseringar. När regelverket tillämpas på värdepapperiseringar av nödlidande exponeringar leder det till oproportionerliga kapitalkrav, i synnerhet i samband med beräkningsformler som SEC-IRBA och SEC-SA. Skälet till detta är att dessa formler inte är anpassade till de riskdrivare som är specifika för nödlidande exponeringar.

SEC-IRBA och SEC-SA bygger på kvantitativ kreditriskinformation som utgår från det bokförda bruttovärdet av de exponeringar som ingår i den underliggande gruppen och resulterar därför i riskvikter som är för höga jämfört med de riskvikter som tillämpas enligt den externa kreditvärderingsmetoden för värdepapperisering (SEC-ERBA). Effekten blir särskilt stor beträffande de högst rangordnade trancherna av värdepapperiseringar av nödlidande exponeringar, som är föremål för proportionellt sett större riskvikter enligt SEC-IRBA och SEC-SA än andra trancher.

Den föreslagna förordningen skulle – i en ny artikel 269a – införa ett nytt ramverk för värdepapperiseringar av nödlidande exponeringar där

- den högst rangordnade tranchen av en traditionell värdepapperisering av nödlidande exponeringar skulle ges en schablonriskvikt på 100 % under förutsättning att det icke återbetalningsbara anskaffningsprisavdraget utgör minst 50 % av exponeringarnas bokförda bruttovärde, och
- alla andra trancher av värdepapperiseringar av nödlidande exponeringar skulle omfattas av det allmänna ramverket med två specifika justeringar:
 - ett riskviktsgolv på 100 % skulle tillämpas, och
 - det skulle vara förbjudet att använda de s.k. grundläggande parametrarna för internmetoden i fråga om värdepapperiseringsexponeringar som godtas för tillämpning av SEC-IRBA i enlighet med artikel 254 i CRR.

I enlighet med rekommendationen i EBA:s yttrande från 2019 skulle det slutligen förtydligas att när instituten tillämpar taket i artikel 268 i CRR på positioner som de innehar i värdepapperiseringar av nödlidande exponeringar bör den förväntade förlust som avses i punkt 1 i den artikeln beräknas efter avdrag för det icke återbetalningsbara prisavdraget och eventuella ytterligare specifika kreditriskjusteringar.

För att uppfylla villkoren för den särskilda behandling som beskrivs ovan skulle den nya artikeln använda definitionen av termen ”värdepapperisering av nödlidande exponeringar” i förordning (EU) 2017/2402, dvs. en värdepapperisering där minst 90 % av exponeringarna i den underliggande gruppen är nödlidande i den mening som avses i artikel 47a i CRR.

(2) Förmånsbehandling av den högst rangordnade tranchen av STS-värdepapperisering i balansräkningen

STS-värdepapperisering i balansräkningen gör det möjligt för institut att överföra kreditrisk genom betalt eller obetalt kreditriskskydd som köpts eller getts av andra investerare, vilket

frigör medel för nya lån till den reala ekonomin och säkerställer en effektivare riskdelning bland finansiella aktörer.

Det nuvarande ramverket för värdepapperisering som fastställs i förordning (EU) 2017/2402 omfattar inte någon form av syntetisk värdepapperisering i balansräkningen under STS-reglerna. Detta beror främst på att man inte hade tillgång till systematiska data och på avsaknaden av tillräckliga tekniska förberedelser när den förordningen antogs. STS-förordningen kräver dock att EBA ska lägga fram en rapport om huruvida ett STS-ramverk för syntetiska värdepapperiseringar i balansräkningen är genomförbart. EBA:s rapport, som offentliggjordes den 6 maj 2020, innehåller nödvändiga data och tekniska analyser som motiverar fastställandet av detta ramverk. De nya STS-kriterier för STS-värdepapperisering i balansräkningen som rekommenderas i EBA:s rapport följer samma struktur som de befintliga STS-kriterier för traditionell värdepapperisering av icke tillgångsbaserade certifikat som infördes i det nya EU-ramverket för värdepapperisering 2017, dvs. de omfattar i tillämpliga fall krav på enkelhet, standardisering och transparens som är anpassade till särdragen hos syntetisk värdepapperisering i balansräkningen.

Kriterierna omfattar dessutom ett antal krav som endast gäller syntetisk värdepapperisering i balansräkningen, till exempel kravet på att minska den motpartsrisk som ingår i dessa syntetiska strukturer, bl.a. krav på godtagbara skyddsavtal, motparter och säkerheter, krav rörande olika strukturella inslag i värdepapperiseringstransaktionen och krav som säkerställer att ramverket endast är inriktat på STS-värdepapperisering i balansräkningen.

Enligt artikel 270 i CRR får bara en underkategori av syntetiska värdepapperiseringar i balansräkningen specialbehandlas, nämligen de som uppfyller följande kriterier:

- (a) 70 % av de värdepapperiserade exponeringarna måste vara exponeringar mot små och medelstora företag,
- (b) värdepapperiseringen måste uppfylla de kriterier för traditionell STS-värdepapperisering som är tillämpliga på syntetisk värdepapperisering i balansräkningen,
- (c) den kreditrisk som inte bibehålls av originatorn måste överföras genom en garanti eller motgaranti som uppfyller ett antal krav.

I enlighet med rekommendationen i EBA:s rapport föreslås även att det införs en riktad, och i fråga om omfattning begränsad, förmånsbehandling för exponeringar i form av STS-värdepapperiseringar i balansräkningen som är inriktad på den högst rangordnade tranchen. Det sker genom att den behandling som för närvarande föreskrivs i artikel 270 i CRR utvidgas till att omfatta ett större urval av underliggande tillgångar.

(3) Erkännande av kreditriskreducering för värdepapperiseringspositioner

Enligt artikel 249.1 och 249.2 i CRR får ett institut erkänna betalt eller obetalt kreditriskskydd som avser en värdepapperiseringsposition på samma sätt och på samma villkor som de som föreskrivs i de allmänna regler om kreditriskreducering som är tillämpliga på icke värdepapperiserade exponeringar. Punkt 3 i den artikeln fastställer dock ett undantag från denna allmänna behandling. För institut som använder schablonmetoden införs närmare bestämt ett ytterligare godtagbarhetskriterium för erkännande av obetalt kreditriskskydd. Detta ytterligare godtagbarhetskriterium är ett minimikrav på kreditvärdighet för nästan alla typer av tillhandahållare av obetalt kreditriskskydd, inklusive stater.

Denna bestämmelse förefaller vara oförenlig med de allmänna reglerna om kreditriskreducering i CRR och med målen i den förordningen. Det är till exempel inte klart varför en garanti som ställs av ett institut, eller en stat, som uppfyller de

godtagbarhetskriterier för tillhandahållare av kreditriskskydd som fastställs i de allmänna reglerna om kreditriskreducering men inte uppfyller minimikravet på kreditvärdighet i artikel 249.3 i CRR inte kan accepteras som godtagbar kreditriskreducering enligt ramverket för värdepapperisering men däremot kan accepteras som godtagbar kreditriskreducering om den ställs för en exponering som inte är en värdepapperiseringsexponering. I detta sammanhang införs genom de reviderade Basel III-reglerna som man enades om i december 2017 ett minimikrav på kreditvärdighet för ett begränsat antal tillhandahållare av kreditriskskydd vad gäller värdepapperiseringsexponeringar. I de reviderade Basel III-reglerna gäller kravet närmare bestämt bara enheter som inte är stater, enheter inom den offentliga sektorn, institut eller andra finansinstitut som står under offentlig tillsyn.

Med tanke på detta och med hänsyn till den betydelse som offentliga garantiprogram för att underlätta värdepapperisering av nödlidande exponeringar kan ha under återhämtningsfasen föreslås att artikel 249.3 i CRR ska ändras och att reglerna om kreditriskreducering för värdepapperiseringsexponeringar ska anpassas till de allmänna reglerna på det sätt som man enades om på internationell nivå inom Baselkommittén.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller anpassningar av ramverket för värdepapperisering för att stödja den ekonomiska återhämtningen efter covid-19-pandemin

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING,

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Covid-19-pandemin slår hårt mot medlemsstaternas befolkning, företag, sjukvårdssystem och ekonomier. I sitt meddelande av den 27 mars 2020 till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – *EU vid ett vägskil - bygga upp och bygga nytt för nästa generation* – framhöll kommissionen att problemen med likviditet och tillgång till finansiering kommer att kvarstå de kommande månaderna. Det är därför av största vikt att återhämtningen från den allvarliga ekonomiska chock som orsakats av covid-19-pandemin stöds genom riktade ändringar av befintlig finanslagstiftning. Detta åtgärds paket antas under namnet *Åtgärds paketet för kapitalmarknadernas återhämtning*.
- (2) Kreditinstitut och värdepappersföretag kommer att spela en viktig roll när det gäller att bidra till återhämtningen. Samtidigt kommer de även själva sannolikt att drabbas av det försämrade ekonomiska läget. Behöriga myndigheter har tillfälligt tillhandahållit kapital, likviditet och verksamhetsstöd till institut för att säkerställa att de kan fortsätta att finansiera den reala ekonomin under dessa försämrade omständigheter.
- (3) Värdepapperisering är ett viktigt inslag på väl fungerande finansmarknader eftersom de bidrar till att diversifiera kreditinstitutens finansieringskällor och frigör lagstadgat kapital som kan omfördelas till vidareutlåning. Genom värdepapperiseringar får institut och andra marknadsaktörer dessutom ytterligare investeringsmöjligheter, vilket möjliggör diversifiering av portföljer och underlättar finansieringsflödet till företag och privatpersoner både i medlemsstaterna och på gränsöverskridande basis i hela unionen.

- (4) Det är viktigt att stärka institutens förmåga att förmedla nödvändig finansiering till den reala ekonomin efter covid-19-pandemin och samtidigt säkerställa att det finns tillräckliga tillsynsregler för att skydda den finansiella stabiliteten. Riktade ändringar av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller ramverket för värdepapperisering bör bidra till detta och få ramverket att i högre grad överensstämja med och komplettera de olika åtgärder som vidtas på unionsnivå och nationell nivå för att hantera covid-19-pandemin.
- (5) De sista delarna av Basel III-reglerna, som offentliggjordes den 7 december 2017 innebär, vad gäller värdepapperiseringsexponeringar, att det införs ett minimikrav på kreditvärdighet för ett begränsat antal tillhandahållare av kreditriskskydd, närmare bestämt enheter som inte är stater, enheter inom offentlig sektor, institut eller andra finansinstitut som står under offentlig tillsyn. Det är därför nödvändigt att ändra artikel 249.3 i förordning (EU) nr 575/2013 för att anpassa den till Basel III-reglerna, så att nationella offentliga garantiprogram som stöder institutens strategier att värdepapperisera nödlidande exponeringar efter covid-19-pandemin blir mer verkningsfulla.
- (6) Unionens nuvarande ramverk för värdepapperisering är utformat på grundval av de vanligaste inslagen i typiska värdepapperiseringstransaktioner, dvs. presterande lån. I sitt yttrande om regleringsbehandlingen av värdepapperiseringar av nödlidande exponeringar¹⁶ av den 23 oktober 2019 påpekade Europeiska bankmyndigheten (EBA) att det nuvarande tillsynsregelverket för värdepapperisering i förordning (EU) nr 575/2013, om det tillämpas på värdepapperiseringar av nödlidande exponeringar, leder till oproportionerliga kapitalkrav eftersom internmetoden för värdepapperisering (SEC-IRBA) och schablonmetoden för värdepapperisering (SEC-SA) inte tar hänsyn till de specifika riskdrivarna i nödlidande exponeringar. Det bör därför införas en särskild behandling för värdepapperisering av nödlidande exponeringar.
- (7) Som EBA påpekade i sin rapport om STS-ramverket för syntetisk värdepapperisering av den 6 maj 2020 är det nödvändigt att införa särskilda regler för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering (STS) i balansräkningen. Med tanke på att STS-värdepapperisering i balansräkningen är förknippad med lägre agent- och modellrisker än en syntetisk värdepapperisering i balansräkningen som inte är en STS-värdepapperisering bör det införas en lämplig riskkänslig kalibrering för STS-värdepapperiseringar i balansräkningen på det sätt som EBA rekommenderar i sin rapport. Den ökade användning av STS-värdepapperisering i balansräkningen som främjas genom en mer riskkänslig behandling av den högst rangordnade tranchen av sådana värdepapperiseringar kommer att frigöra lagstadgat kapital och i sista hand öka institutens utlåningskapacitet på ett ur tillsynsynpunkt säkert sätt.
- (8) En befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget bör delegeras till kommissionen så att hänsyn kan tas till hur internationella standarder för exponeringar mot värdepapperiseringar av nödlidande exponeringar utvecklas.
- (9) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att maximera institutens förmåga att låna ut och att absorbera förluster i samband med covid-19-pandemin, samtidigt som det säkerställs att de är fortsatt motståndskraftiga, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet

¹⁶ <https://eba.europa.eu/risk-analysis-and-data/npls>

med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

- (10) Förordning (EU) nr 575/2013 bör därför ändras i enlighet med detta,
HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU) nr 575/2013

Förordning (EU) nr 575/2013 ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 249.3 ska första stycket ersättas med följande:

”Genom undantag från punkt 2 ska de godtagbara tillhandahållare av obetalt kreditriskskydd som förtecknas i artikel 201.1 g ha tilldelats en kreditvärdering av ett erkänt externt kreditvärderingsinstitut som har bedömts motsvara minst kreditkvalitetssteg 3 eller högre.”

- (2) Följande artikel ska införas som artikel 269a:

”Artikel 269a

Behandling av värdepapperisering av nödlidande exponeringar

1. Riskvikten för en position i en värdepapperisering av nödlidande exponeringar ska beräknas i enlighet med artikel 254, med ett riskviktsgolv på 100 %.
 2. Genom undantag från punkt 1 ska institut tilldela den högst rangordnade värdepapperiseringspositionen i en traditionell värdepapperisering av nödlidande exponeringar riskvikten 100 %, under förutsättning att de underliggande exponeringarna har överförts till specialföretaget för värdepapperisering med ett icke återbetalningsbart anskaffningsprisavdrag på minst 50 % av exponeringarnas nominella värde.
 3. Institut som enligt kapitel 3 i denna avdelning inte får använda egna skattningar av LGD och konverteringsfaktorer med avseende på de underliggande exponeringarna ska inte få använda SEC-IRBA för att beräkna belopp för riskvägda exponeringar för en position i en värdepapperisering av nödlidande exponeringar.
 4. Vid tillämpning av artikel 268.1 ska förväntade förluster knutna till positioner i en värdepapperisering av nödlidande exponeringar inkluderas efter avdrag av det icke återbetalningsbara anskaffningsprisavdrag som avses i punkt 2 i denna artikel och, i tillämpliga fall, eventuella tillkommande specifika kreditriskjusteringar.
 5. Vid tillämpning av denna artikel avses med ”värdepapperisering av nödlidande exponeringar” värdepapperisering av nödlidande exponeringar enligt definitionen i artikel 2.24 i förordning (EU) 2017/2402.”
- (3) Artikel 270 ska ersättas med följande:

”Artikel 270

Högst rangordnade positioner i STS-värdepapperisering i balansräkningen

Ett institut som är originator får beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen för en sådan STS-värdepapperisering i balansräkningen som avses i artikel 26a.1 i förordning 2017/2402 i

enlighet med artiklarna 260, 262 eller 264 i den här förordningen, beroende på vad som är tillämpligt, om båda följande villkor är uppfyllda:

- (a) Värdepapperiseringen uppfyller kraven i artikel 243.2.
- (b) Positionen betraktas som den högst rangordnade värdepapperiseringspositionen.”.
- (4) I artikel 456.1 ska följande led läggas till som led l:
”l) Ändringar av artikel 269a i denna förordning för att ta hänsyn till hur internationella standarder för exponeringar mot värdepapperiseringar av nödlidande exponeringar utvecklas.”

Artikel 2
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande